

AZET

ZPRAVODAJ KLUBU KAKTUSÁŘŮ ASTROPHYTUM BRNO | 1/2020

JARKA ŽIVOTSKÁ: OHLÉDNUTÍ ZA ZÁJEZDEM ZA KAKTUSY 2019

ING. JIŘÍ ŠKALOUDEK: ZKUŠENOSTI S GENERATIVNÍM ROZMNOŽOVÁNÍM
MAMMILLARIA THERESAE 'ALBIFLORA'

Kytka čísla: *Mammillaria theresae* 'albiflora'

MORAVA

— Jaroslav Kašparovský, malba Jiří Trávniček

Ať se rozhlédneme od severu k jihu nebo od východu k západu, všude vidíme krásnou moravskou zem. Jsou zde bystřiny potoků, líně tekoucí proudy řek, krásné rybníky, nádherné lesy, pohoří i hory a kopce. Nalézají se zde sídla šlechticů, hrabat a prelátů, budovaná před staletími mozolnatýma rukama lidí v potu jejich tváří. Máme zachovány i skanzeny, kde žil prostý lid a kde ve svých příbytcích vychovával po generace početné rodiny. Na Moravě se také narodili význační vědci, spisovatelé, hudebníci, ba i botanici. Morava má i druhé a třetí největší město naší vlasti.

Brno bývalo střediskem rozvinutého lehkého strojího průmyslu a po staletí budovaného textilního průmyslu.

Waldemar Matuška: Už koníček pádí

*Znám zem plnou mlíka
a buclatejch krav,
kde proud řeky stříká
na dřevěnej splav.
Mám jediný přání,
snům ostruhy dát
a pod známou strání
zas kuličky hrát...*

Kostel sv. Linharta

Ostrava: kdysi černé a železné srdce republiky. Významná průmyslová aglomerace, která ve své době patřila k největším producentům oceli ve střední Evropě. A tak bych mohl pokračovat, ale vrátím se k přírodním památkám naší Moravy.

PÁLAVA A JEJÍ OKOLÍ

S úsměvem se dá říci, že tento překrásný kout naší země máme vzdálený, co by kamenem dohodil. Není na Moravě ani v celé naší vlasti mnoho tak krásných a zajímavých míst jako je Pálava. Její bělostné, vápencové skály, na kterých na jaře rozkvétá nepřeborné množství jedinečných a vzácných květin a travin, každoročně přilákají k návštěvě mnoho turistů. Nacházíme na břehu slepého ramene Dyje staleté duby se spoustou hmyzu a ptactva.

Pálava patří k nejdéle osídleným místům na Moravě. V okolí dnešních Dolních Věstonic a Pavlova bývala tábořiště pravěkých lovců mamutů. Nejznámějším pozůstatkem těchto pravěkých lovců je světoznámá Věstonická Venuše.

Na Pálavě můžeme vidět citlivě zemědělsky obhospodařovanou půdu se spoustou vinohradů se zachováním přírodních památek, které nám zachovali předci, žijící v této oblasti.

MIKULOV

Malebné, do strání zasazené městečko na hranicích s Rakouskem, kde v současnosti žije necelých osm tisíc obyvatel. První písemná zmínka o Mikulovu pochází z roku 1173. Od roku 1249 až do roku 1560 vlastnili toto město Lichtenštejnové. Po roce 1575 až do roku 1945 byli vlastníky města Ditrichštejnové. Významnou osobností té doby byl kníže, kardinál a olomoucký biskup František z Ditrichštejna. Roku 1645 město dobyli Švédí. Po nich se také do pustošení zapojili bojovníci Osmanské říše. Město Mikulov

bylo prvním městem na našem území, kde se usadili tzv. novokřtěnci a anabaptisté (habáni). V roce 1784 poničil město rozsáhlý požár. V té době lehlo popelem asi 350 domů. Požárům nebylo konec a tak v necelé polovině dvacátého století lehl popelem mikulovský zámek. Později byl zrekonstruován a dnes slouží veřejnosti jako jedna z kulturních památek města.

Co popřát dnešním občanům Mikulova? Snad aby se jim ničivé požáry vyhýbaly a v tomto překrásném příhraničním městě aby se jim dobře žilo.

VODNÍ NÁDRŽ NOVÉ MLÝNY

Není snad obyvatele naší vlasti, který by neznal tuto v nedávné době zbudovanou vodní plochu. Je to ukázka umu našich projektantů, dělníků a mistrů svého oboru. Vodní plocha se nachází na cestě z Pohořelic do Mikulova a je na rozhraní dvou okresů - Břeclav a Brno-venkov. Ve vodách tohoto vodního díla, o kterém jsem psal v předešlém odstavci, můžeme pozorovat odlesky okolní krajiny.

Při jízdě nebo procházce v okolí tohoto vodního díla můžeme spatřit uprostřed vodní plochy Věstonické nádrže na vyvýšeném ostrůvku kostel sv. Linharta. Je to jediná zachovaná stavba ze zatopené obce Mušov.

Jezera slouží nejen k rekreačním účelům, ale jsou také významným domovem mnoha tisíc vodních a bahenních ptáků. Na své si zde přijdou i milovníci rybářského sportu.

Vodní nádrž Nové Mlýny byla budována od roku 1975 až do roku 1988. Její celková rozloha je 527,5 ha. Délka je 6,5 km a objem zadržované vody činí 7,49 mil. m³. Maximální hloubka činí 4,5 m.

Tato vodní plocha byla a je mnohdy trnem v oku různým ekoaktivistům. Tak jako si naši prapředci zvykli na budování rybníků a jejich soustav a dnes bychom si bez rybníků sotva dovedli naši krajinu představit,

věřím, že i toto dílo v budoucnu najde mezi dnešními odpůrci místo na slunci a nebudou je stále kritizovat a hanět.

Co napsat závěrem? Snad jenom to, že v nedaleké oblasti těchto jezer, ba i v samotném Mikulově, žijí kolegové kaktusáři, jejichž sbírky stojí za zhlédnutí. Za zhlédnutí a návštěvu stojí i každoroční výstava kaktusů, kterou břelavský spolek přátel těchto pichlavých i nepichlavých rostlin pořádá v zámku Lednice.

Vítězslav Nezval:

*Na břehu řeky Svratky
kvete rozrazil,
na břehu řeky Svratky
roste nízká tráva,
rád chodil jsem tam denně,
koupal se a snil...*

ČLENSKÁ SCHŮZE 1. 11. 2019

Přednášku měl mít Jaroslav Procházka, ale kvůli problémům s diaprojektorem se uskutečnila náhradní přednáška Standy Stuchlíka. Jardoovi se omlouváme, vynahradil si to na členské schůzi v lednu 2020. Standovu přednášku o jeho podzimní cestě za kaktusy do Rio Grande do Sul v roce 2016 najdete na straně 8.

SCHŮZE VÝBORU 12. 11. 2019

Na listopadové schůzi výboru u předsedy Petra Metely se řešily obvyklé provozní záležitosti. Za zmínku stojí oslovení Jary Kašparovského, aby se ujal aranžování rostlin na letošní výstavě. Vizi nějakou má, oproti předchozím ročníkům to bude změna.

ČLENSKÁ SCHŮZE 6. 12. 2019

Na Mikulášské přednášce nás uvítal předseda Petr Metela. Informoval o možných řešeních problému kolem jmenovek na výstavě. Obešle elektronickou formou prodejce s návrhy řešení a do výroční členské schůze v únoru 2020 by se mělo rozhodnout, jak situaci řešit. Proběhla tombola, do které přispěla spousta členů. Následovala přednáška Jaroslava Záhory o části jeho cesty do Mexika. Věnujeme jí prostor v některém z následujících AZETŮ.

SCHŮZE VÝBORU 17. 12. 2019

Pokračují přípravy letošní výstavy. Je potřeba dohodnout termín, opět diskutujeme problém s označováním rostlin v prodeji. Následuje porada nad náměty a návrhy zpracování

Almanachu ke 100. výročí založení klubu. Na závěr jsme popřáli k narozeninám Pepovi Poláčkovi, který nás na oplátku pohostil.

ČLENSKÁ SCHŮZE 3. 1. 2020

Na úvod popřál předseda všem přítomným pevné zdraví v novém roce 2020, a ať nám to roste. Informoval nás o soutěžní fotografii na plakát k výstavě, mluvil o značení prodejních rostlin cenovkou i na květináči, připomněl volnou tribunu a volby do vedení Astrophyta na výroční členské schůzi v únoru. Následovala pravidelná tombola, jména dárců nevíme, ale všem děkujeme.

Po slosování jsme si poslechli přednášku Jaroslava Procházky o cestě po Uruguayi, kterou podnikl s Rakušanem Helmutem Amerhauserem v roce 1991. Protože v té době neexistovala digitální filmová technika, obrázky byly promítnuty z diapozitivů. Přestože to byly téměř třicet let staré snímky, výsledný obraz byl velmi dobrý, navíc doplněný kvalitním přednesem zkušeného vypravěče. Jarda nám nejprve ukázal mapu Uruguaye, kde byla naznačena trasa výpravy, dozvěděli jsme se i základní údaje o zemi, kterou navštívili v únoru. Mnoho kaktusových druhů jsme nespátřili, nebylo to ani možné, neboť druhová pestrost není tak bohatá jako v jiných zemích. Několik jmen jsme ale přeci jen slyšeli. Hlavním cílem cesty bylo putování po nalezištích rodu *Gymnocalycium*. Nejčastěji jsme se setkali se jménem *G. uruguayense*, viděli jsme i její varietu *G. uruguayense* var. *roseiflorum* a dále pak *G. hyptiacanthum*. Jako doprovodnou kaktusovou vegetaci zmínil Jarda velké množství zástupců rodu *Notocactus* a to *N. arechavaletai*, *N. minimus*, *N. submammulosus*, *N. ottonis*, *N. scopae*, spatřili i mnoho letitých wigginsií. Jako další stojí jistě za pozornost i rod *Frailea*, který se v Uruguayi rovněž hojně vyskytuje, jako například *F. asteroides* nebo *F. gracillima*. Oba cestovatelé se ještě pokoušeli nalézt lokalitu *G. schroederianum*, což se jim bohužel nepovedlo. Za zmínku jistě stojí, že se pohybovali v okolí lázeňského města Piriápolis, kde také putoval před téměř sto lety náš přední kaktusář Alberto Vojtěch Frič. Přednáška byla velice pěkná a snad nám Jarda ještě nějakou prezentaci připraví.

SCHŮZE VÝBORU 14. 1. 2020

Na lednové schůzi výboru hodnotili její členové činnost klubu za uplynulý rok. Jednatel Radek Čech přednesl zprávu o činnosti za rok 2019 a plán činnosti pro rok 2020. Zprávu o hospodaření za rok 2019 a plán hospodaření v roce 2020 předložila Jana Čechová. Řešily se upomínkové předměty. Na závěr gratulace Pavlu Novákovi k narozeninám, občerstvení a volná diskuze.

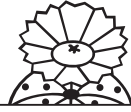
OHLÉDNUTÍ ZA ZÁJEZDEM ZA KAKTUSY 2019, DÍL PRVNÍ

— Jarka Životská

Tradiční zájezd za odměnu brigádníkům a vystavujícím kaktusářům na naší každoroční klubové výstavě se uskutečnil v sobotu 7. září 2019. Tentokrát byla domluvená návštěva čtyř sbírek v jižních Čechách. A pro-

tože jsme měli namířeno hodně daleko, tak byl odjezd autobusu stanoven už na 5.30 hod. Pěkně jsme se všichni uvelebili a vyrazili do deštivého dne. Po dlouhých čtyřech hodinách jsme konečně mohli zazvonit na zvo-

nek pana Pavla Řandy ve Velešíně a navštívit první sbírku. Vystupujeme z busu obtěžkáni foťáky či mobily a hlavně nějakým penízem. Př. Řanda má své miláčky umístěny ve třech navzájem propojených sklenících s úzkými

uličkami, ve kterých je těžké se vyhnout. To nám však vůbec nevadilo. Ono se totiž bylo na co dívat. Třeba na *Ariocarpusy*, *Astrophyta*, *Epithelanthu* a spoustu dalších kaktusů, včetně výsevů. *pokračování příště*

ČLENSKÁ SCHŮZE 1. 11. 2019

Listopadová schůze přinesla změnu přednášejícího. Pro technické problémy s diaprojektorem se nemohla uskutečnit plánovaná přednáška Jardy Procházky o kaktusech Uruguaye, proto byla uskutečněna rezervní přednášky Standy Stuchlíka o jeho cestě za kaktusy do Rio Grande Sul (Brazílie) na podzim 2016. Ta byla nachystaná právě pro případ nečekaných problémů.

Začátek přednášky jsme viděli již v minulosti, kdy jím byla vyplněna pauza, než se dostavil opožděný přednášející. Začátek (kaktusy kolem Porto Alegre) byl tedy vynechán a vydali jsme se hned na návštěvu severovýchodu Rio Grande do Sul, kde rostou brazilokaktusy a brazilparodie. Terén je zde kopcovitý, mnohem zajímavější než v jižněji se vyskytující pampě. Oblast je také turisticky zajímavá pro své početné kaňony a vodopády, je zde ně-

Wigginsia sellowii

kolik národních parků. V parku Ferradura roste např. *Notocactus leninghausii*. Z dalších navštívených přírodních krás jmenujme alespoň kaňon Itaimbezinho, u kterého roste čistě žlutě kvetoucí populace *N. graessneri* nebo Aparados da Serra s mnoha bromeliemi, tilandsiemi a orchidejemi. Často se v této oblasti vyskytuje *N. linkii* var. *buenekeri*, pro něhož byla v devadesátých letech v městě Garibaldi zřízena rezervace.

Následoval přesun do oblasti pampy. Překvapením byla návštěva jedné zahrádky domu ve městě São Sepé, kde roste spousta rostlin *Frailea aureispina*, právě kvetoucích. Z okolí města Vila Nova do Sul pochází *N. vilanovensis* a *F. buenekeri*. Příroda je zde na několika stanovištích značně zdevastována, kaktusy byly vytrhány ze země.

Ve městě Caçapava do Sul byl po defektu auta navštíven pneuservis, jehož majitel byl fandou na motorky a čtyřkolky a dovolil prohlídku jeho strojového parku. V oblasti kolem bylo navštíveno několik stanovišť kaktusů. Výstup na vrchol kopce, kde roste *N. scopa* var. *daenikerianus* byl značně namáhavý, k nepříjemnostem kromě škrábajících rostlin patřili také ovádi – o čemž svědčil pohled na Standovy zakrvácené nohy v krátkých kalhotách. Jak přiznal, podcenil situaci. Překrásný byl pohled na skalní partie v Rincão do Inferno,

Opuntia monacantha

Notocactus graessneri

Notocactus leninghausii

kde roste *Wigginsia longispina* var. *infernalis*. Dodnes je to značně odlehle místo, nedotčené turistickým ruchem, na které se dříve utíkali schovat uprchlí otroci.

Zklamáním skončila návštěva stanoviště *N. herteri* f. *pseudoherteri* u Santana do Livramento, protože místo bylo téměř bez kaktusů, ač se jich zde před několika lety vyskytovalo mnoho. Oproti tomu návštěva údolí Valle dois Ingleses znamenala potěchu pro oko kaktusáře, druhová pestrost kaktusů a jejich množství byly udivující. Jejich majitel jako jediný v okolí odmítl stavět na svém pozemku větrné elektrárny, kterých je v současnosti v pampě už spousta. Na dalších stanovištích v okolí města byly ke spatření *W. sellowii* nebo *N. mammosus*. Na Rincão da Bolsa byly k vidění rozkvetlé rostliny *N. herteri*.

U Pedras Altas byla navštívena lokalita *W. arechavaletae* nebo stanoviště zajímavé wigginsie, kterou Standa považuje za hodnou popisu. *Frailea gracillima* kvetla naplno. V okolí města roste *N. scopa* a také jeho varieta *xicoi*. *G. denudatum* potěšilo krásou svých rozevřených velkých bílých květů.

U Pinheiro Machado byl navštíven *N. multicostatus*, sice nekvetl, ale byl dostatek semen. Návštěva stanoviště *N. scopa* var. *machadoensis* přinesla pěkný pohled na tyto bílé rostliny, rostoucí na skalách. Velké množství kaktusů roste na Corredor Colares, především *N. langsdorfii* var. *prestlei*. Oproti tomu originální stanoviště *Gymnocalycium horstii* je již zcela bez kaktusů tohoto druhu.

Pohledem na vánočně vyzdobenou ulici v Uruguaiana Standa zakončil svou přednášku.

Gymnocalycium denudatum

Frailea gracillima

ZKUŠENOSTI S GENERATIVNÍM ROZMNOŽOVÁNÍM MAMMILLARIA THERESAE ‚ALBIFLORA‘)

— Ing. Jiří Škaloud, foto na titulní straně

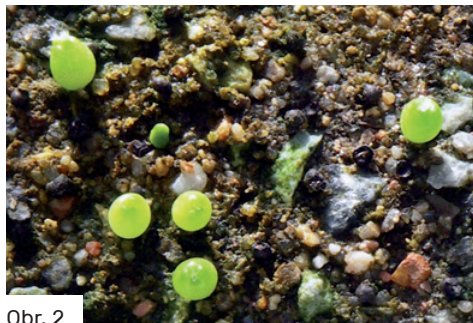
Před mnoha lety jsem si ze zájezdu za kaktusy na severní Moravu dovezl dvě roubované odnože, v té době velmi vzácné, bílé kvetoucí formy *Mammillaria theresae*. Byl jsem ujišťován, že se jedná zcela určitě o odnože z různých matečních rostlin, tedy o dva různé klony. Za uplynulou dobu jsem z rostlin získal celou řadu odnoží, které z části obohatily sbírky jiných, především brněnských kaktusářů. Ostatní rostliny, které zůstaly v mé sbírce, pak pravidelně bohatě zakvétají každý rok nádhernými květy, které netrpí růstovými deformacemi (fasciacemi). Jak je zřejmé z obrázku na titulní straně, květy mají dobře vyvinuté nejen blizny, ale i tyčinky s prašníky s velkým množstvím pylu. I přesto, že literatura uvádí u *Mam. theresae* schopnost samoopylení (samosprašnost), vždy jsem se snažil sprašovat navzájem rostliny pocházející z rozdílných rodičů. Kvalita takových semen je výrazně vyšší, než u semen vzniklých samoopylením a pravděpodobnost vyklíčení se rovněž zvyšuje. V prvních letech jsem vyséval čerstvá semena pouze v malém množství do výsevního zařízení se zářivkami. Tyto pokusy byly zcela neúspěšné. Postupem času jsem začal provádět výsevy starších (dvou a tříletých semen) rovněž bez valného úspěchu. Mezi použité výsevní metody jsem postupně zařadil opakovaný přesev semen, skarifikaci, máčení semen v peroxidu vodíku a v roztocích různých kyselin s různou koncentrací a expoziční dobou. Vyzkoušel jsem různé substráty i kombinaci mechanické a chemické skarifikace. Úspěšnost všech těchto metod byla velmi malá a především se mi nedařilo opakovaně dosáhnout stejným postupem uspokojivého, tedy stejného nebo alespoň

obdobného výsledku. Teprve v posledních třech letech se mi podařilo modifikovat výsevní postup tak, že mi způsob provedení umožnil opakovaně dosáhnout relativního úspěchu v počtu vyklíčených semenáčků *Mam. theresae ‚albiflora‘*. Podotýkám, že nelze zaměnit počet vyklíčených semenáčků s počtem vypěstovaných rostlin.

Obr. 1

Vlastní výsevy byly prováděny ‚Modifikovanou Fleischerovou metodou s odloženou skarifikací!‘ Pro výsevy byl použit substrát ve složení: 40 % (objemových) bratčického písku, 20 % zeminy, 20 % šterku a 20 % Zeolitu. Vše bylo sterilizováno při 160 °C po dobu 45 minut v elektrické troubě. Výsevy byly provedeny do plastových výsevních misek s víčkem. Substrát byl vždy pouze navlhčen destilovanou vodou s Previcurem (bylo použito pouze asi poloviční množství vody, než doporučuje PP v Chrudimi). Vyseta byla vybraná nepoškozená semena, čistá a namořená (manganistanem draselným). Po vysetí před uzavřením krabičky byl výsev vždy lehce přestříknut destilovanou vodou

Obr. 2

s Previcurem a uzavřen. Krabíčky byly umístovány do výsevního aparátu s osvětlením 2 (studená bílá) + 1 (teplá bílá) zářivkovými trubícemi po dobu 15 hodin denně. Teplota v době svícení dosahovala cca 30 °C. Misky byly otevírány 10. den po výsevu a semena byla vyjmata, ihned skarifikována a opět vložena zpět do výsevní misky. Před uzavřením byla skarifikovaná semena preventivně přestříknuta opět destilovanou vodou s Previcurem. Ke klíčení semen docházelo za dalších minimálně 8–10 dní od provedení skarifikace, tedy asi 18.–20. den po výsevu. Popsaným způsobem se mi podařilo získat mladé rostlinky, které tvoří základní genetický materiál pro další pokusy.

Klíčenci *Mam. theresae* ‚albiflora‘ jsou výrazně choulostivější a méně vitální, než jedinci klasické *Mam. theresae*. V průběhu všech pokusů se ukázalo, že limitujícím faktorem, který rozhodoval o úspěšnosti výsevu, byla minimální vlhkost výsevního substrátu.

Obr. 3

Při vyšším navlhčení substrátu začalo vždy docházet k masivnímu rezivění kořínků a tkání čerstvých klíčenců a postupnému odumírání převážné většiny čerstvých semenáčků. V takovém případě se již nepodařilo semenáčky zachránit ani po výrazném snížení vlhkosti substrátu. Je zajímavé, že při společném výsevu *Mam. theresae* ‚albiflora‘ a *Mam. theresae* do jedné výsevní misky nedošlo v případě úhynu klíčenců *Mam. theresae* ‚albiflora‘ nikdy ze stejného důvodu současně k úhynu semenáčků *Mam. theresae*.

Na obrázku č. 1 je zobrazen první kvetoucí semenáč z mého výsevu v roce 2017 naroubovaný na *Echinocereus viridiflorus*. Na jaře 2019 rostlinka vykvetla jedním květem a byla odděleně opylena jedním z rodičů. Naopak pyl z květu roubovaného semenáče posloužil k opylení dvou květů dvou různých jedinců rodičovské generace (pro tzv. zpětné křížení - backcross). Při zpětném křížení bylo získáno celkem 19 semen, která byla na začátku prosince 2019 výše popsanou metodou vyseta. V současné době mám z tohoto výsevu k dispozici 6 pravokořených semenáčků *Mam. theresae* ‚albiflora‘ (obr. č. 2), což představuje 31,5% úspěšnost při výsevu. Opylení prvního květu kvetoucího semenáče se příliš nezdařilo. Získaný plod obsahoval pouze 2 vyvinutá kvalitní semena, která byla odděleně rovněž vyseta. Jedno z nich přesto vyklíčilo v životaschopný, geneticky velmi cenný semenáček.

Dalším, i když poněkud zdlouhavějším způsobem, jak získat výsevem nové klony *Mam. theresae* ‚albiflora‘ je vzájemné sprášení bělokvětých a fialově kvetoucích rostlin, ze kterého získáme v ideálním případě hybridní dcerinou generaci fialově kvetoucích rostlin (obr. č. 4), které při následném vzájemném křížení poskytnou semena jak fialově, tak i bíle kvetoucích rostlin (ideálně v poměru 3:1). Tento poněkud zdlouhavý proces můžeme urychlit, pokud máme k dispozici

kromě bíle kvetoucího jedince rostlinu se světle zelenou epidermis, světlejšími fialovými květy a odlišným otrněním (obr. č. 3), které bývají heterozygotní (jsou zároveň nositelem dominantní a recesivní vlohy pro barvu květu). Při vzájemném sprášení bíle kvetoucího jedince s takovou rostlinou získáme k výsevu semena rostlin jak s fialovými, tak i bílými květy v poměru 1:1, již v první filialní (dceřiné) generaci.

Větší množství kvalitního genetického materiálu může přispět k udržení a rozšíření této významné odchylky v našich sbírkách. Cílem je získat a rozmnožit v dostatečném množství pravokořeně životaschopné bíle kvetoucí rostliny, které nebudou trpět růsto-

Obr. 4

vými deformacemi a stanou se ozdobou našich sbírek.

Všem zájemcům o uvedenou problematiku doporučuji článek uveřejněný panem S. Nitzschkem (Německo) v internetovém časopisu Xerophilia č. 10 z roku 2014 na stranách 57–60. Z článku je zřejmé, že německým kaktusářům se již podařilo dosáhnout jistých dílčích úspěchů.

FRANTIŠEK CHLÁDEK - MINUS 5 LET!

— Karel Kašpárek

Už několik let vybírám ze seznamu členů klubu pro AZET jména jubilantů, kterým chceme k jejich výročí pogratulovat. A po každé si říkám, jaká to bude ostuda, až něco přehlédnou nebo spletu. A je to tady!

Nespletl jsem to sice já, ale přenosem mezi mnou a redaktorem AZETu došlo k omylu a přidali jsme Františkovi pět let navíc. Naštěstí Franta, známý pohodář a vtipálek, vzal celou lapálii se smíchem.

A tak ještě jednou přejeme Františkovi k pětasedmdesátinám všechno dobré, aby mu nikdy nedošel jeho pověstný humor a k dalším pětadvaceti rokům ještě těch pět navrch.

A ostatním, kteří nám svoje datum narození nedodali a souhlasili by s tím, abychom jim veřejně pogratulovali (jak se to mezi přáteli dělá), chci říct, ať se tak nebojí učinit. Takové nedorozumění se totiž v Astrophytu stává jednou, maximálně dvakrát za sto let.

OMLUVA

— Jiří Peňás

Na žádost Radka Řepky se omlouvám za nepřesnosti v AZETu 2019 č. 4, článek Setkání Gymnofilů. Díky korespondenci s Radkem Řepkou jsem uvedl některé informace

z jeho přednášky nepřesně, i když se mi jevíly správně. Tímto příspěvkem bych se mu rád omluvil.

AZET - zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno

Celobarevnou verzi zpravodaje najdete na internetových stránkách klubu.

Adresa redakce: info@grafikatisk.com | Tisk: Tiskárna - Zdeněk Indra